

# La Veu de l'Empordà

Any XXXIII.—Època 2.ª

Figueres, 16 de novembre de 1932

Suplement al N.º 1466

Preus de subscripció:

Península . . . . . 2 ptes. trimestre.  
Unió Postal . . . . . 3

Redacció i Administració: Garcia Hernández, núm. 5  
TELÉFON N.º 137  
Es publica els dissabtes

Punt de venda i subscripció:  
Impremta, Llibreria i Papereria,  
Garcia Hernández, 5

Franko  
concertado

## ESQUERRERES, NO!!

### Dignifiquem la nostra política

Quan s'és dit que fins ara, «els homes s'han acordat, solament, a no estar mai d'acord», és clar que la paradoxa humorística no definia una veritat absoluta, reclosa a tota excepció.

L'excepció és d'una evidència ben sagant; i és que tots convenim en què cal dignificar la política.

En teoria pura, no mancarà qui accepti la concepció d'Eckardt que en redueix l'essència a la *lluita sistemàtica per a la consecució del poder*.

Digueu-ho al Polític més ènic i àdhuc convençudíssim de què *ésser bo fa beneit*, i que el *bo no s'assembla a ningú*, i venreu com protesta aïrat de que ell practiqui una semblant doctrina. Ho consideraria una infàmia.

La prova, però, incontrovertible del revoltant que resulta la definició d'Eckardt, ens la dona el fet universal de les acusacions que tots els partits es llencen.

Cal dignificar, doncs, la Política. Com? Aquest és el cavall de batalla. Si no fos que per un cristià *l'humanisme pietós és un deure*, hom hauria ja resolt la qüestió, sentenciant en última instància.

Cal considerar, però, que aquest món és el millor dels possibles, i, pensar del que fora dels homes del demà, si els hi manqués la llaminadura més cordialment cobejada, que és fet i fet, la de poder-se tirar pestes els uns als altres.

Però un hom aspira a poder-se dir cristià de veres. Sense aquest ideal, tot ens fóra a la fi tristíssim. Amb aquest ideal, tot, ens resulta divinement sublimat. Tot, a fons, immensament respectable.

En tots els camps de la raó, i en totes les esteres del Dogma; en el món de la Dinàmica i en els cimals de la Mística; en els màgics vergers de les Belles Arts i en els deserts fecunds de la Tècnica; en tota llei de joc net i en tota lluita noble; en la immersió gelosa del jo individual dins ell mateix i en l'abandó generós, apostòlic als corrents de la gran vida col·lectiva. Doncs, en POLITICA.

No tenim, per dissort, ni un bri d'un Cisneros, ni d'un Gonsalvi, ni d'un Mgr. Seipel, ni d'un Pare Ruten, ni d'un Mgr. Nollen, ni d'un Dom Sturzo, *gent d'Església tots ells*, que foren els uns i són els altres, temperaments de polítics vora els quals els mestres de l'hora present a la nostra Península, no passen de capcigrans furients, al costat d'un estol de sereníssimes àguiles.

No som polítics doncs. Tenim però, bon lloc, i, a la pregunta de com caldria dignificar la Política, respondrem, amb vertical contundència i amb mots que voldrien ésser malls i batalls;—*procedint amb el màxim de respecte a la dignitat humana*. I, comsevilla que *hamas* dona els seus homes, i *cada terra fa sa guerra*, alliberant la política de la dèria a les lligacions abstractes; fomentant en tots els ordres una mesurada concurrència tendint a desvetllar iniciatives i creacions novelles.

Fora panacées! Ens din la Lògica, que el qui prova massa no prova res; semblantment deuriem dir que el qui vol servir per tot arren, resulta de fet inútil i esterilitzador. Que els criteris seran múltiples? El diàleg llavors hi guanyarà en interès. Si tots penséssim i sentíssim absolutament el mateix, tots, nn exclòs, sobriem.

Poders forts?, fortíssims! Per tal, però de

### Candidatura Catalanista de Pacificació Social

Ramon d'Abadal i Calderó

Diputat a Corts. — Ex-Senador. — President de la Lliga Regionalista i Degà del Col·legi d'Avocats de Barcelona.

Joaquim Batlle i Martínez

Agricultor

Narcís Camps i Bellapart

Agricultor

Tomàs Carreras i Artau

Catedràtic.—Doctor en Filosofia i Lletres i Advocat

Alfred Dorca i Blanch

Banquer i Advocat

Rafael Gay de Montellà

Advocat i Publicista

Pere Madí Rusiñol

Comerciant

Pelai Negre i Pastell

Advocat i Publicista

Joan Torras de Prat

Llicenciat en Filosofia i Lletres i Advocat

Joan Vallés i Pujals

Advocat. — Ex-Senador. — Ex-Conseller de la Mancomunitat de Catalunya. — Ex-President de la Diputació de Barcelona.

Ramon Xifra i Riera

Advocat

fer respectar les llibertats en regla; per tal de dilatar els marges de la comprensió harmònica dels esperits. *Dins la Cultura, tots els nobles cultes!*

Cal dignificar la nostra política! En l'ordre social, en l'ordre econòmic, en l'ordre docent, en l'ordre religiós. Breu; cal CRISTIANITZAR-LA de veres!

Car, de la Política cal dir ço que afirma el més raçat dels nostres filòsofs contemporanis, En Tomàs Carreras i Artau; «a cada nova concepció de la vida, correspon un nou sistema filosòfic». Ara bé; la concepció cristiana de la vida, natura i destins de l'home, és la més altament digna possible. Tot altre sistema a ell oposat, acaba per menysprear algun, sinó tots els atributs humans.

Meditau-ho! I, per cloure, ens permetrem

observar que escrivim en la diada del Sant Cavaller Sant Martí, qui va repartir-se la capa amb el pobre, per tal com hi reconeixia les dignitats del Déu-Home. Per ço, la Cristiandat va dedicar-li les *primeres flames de joia*, i Catalunya l'Arc de Triomf de la Pau i de la Concòrdia que és l'Iris virolat!

Compareu-lo amb Lenin... l'Anticrist! Amb milions de vides als seus peus, esclafades com els raïms ho són al cup, sota els peus dels trepitjadors.

Compareu-lo amb Lenin! De on vé? De les tenebres exteriors, a la llum de l'Evangeli.

MOSSÈN BARTOMEU BARCELÓ.

Figueres—II—XI—32.

### Les claudicacions d'Acció Catalana

«La Nau» comentant la candidatura del partit Catalanista Republicà div:

«Els qui endavantaven l'Esquerra, propugnant un front esquerrista, quan Catalunya freturava d'una entesa catalanista republicana; els que toleraven diverses actuacions sense protesta; els que esdevenien infidels al sentit catalanista, torbats per l'emoció del novell amor de l'Espanya republicana envers la nostra terra; intentaren situar-se en un pla avantatjós, provocant una concentració que, pràcticament—i amb tot el respecte per als homes—, constitueix, a manera d'epileg, com el quadre de les grans batalles, on l'heroisme de la darrera hora vol salvar les falles anteriors.

Per al catalanisme, la tal candidatura no és una garantia—deixant a part el nacionalisme sincer d'alguns dels candidats—perquè els homes representatius, són, o els de les emocions enterbolidores, fins al llagrimic; quan la democràcia espanyola menysprea el fruit de la del nostre poble, l'Estatut plebiscitat: o els del governamentalisme àtic que drecen fites a les llibertats catalanes, amb la Constitució de la República espanyola, com un Codi que pot prevaler per damunt del dret de Catalunya. Suposem que d'acord amb lletra i esperit de la declaració del 12 de setembre, la concentració catalanista republicana determina uns límits a la llibertat de Catalunya, per als quals nosaltres no tenim altre blasme que les paraules de la lletra plena de patriotisme de Bofill i Mates, i en la qual revelava un sacrifici fins a l'excelsitud.

Però hi ha més: la candidatura de concentració no ens ofereix cap garantia per a la llibertat i la pau religiosa de Catalunya. Coneixem massa bé el liberalisme dels qui votaren l'article 26 de la Constitució, i avalaren amb llurs vots la llei del divorci, atemptatòria a la base jurídica i ètica de la família catalana.

Per altra banda, «La Veu de Catalunya» reproduïx un article de «La Publicitat» on és censurada durament la conducta del senyor Macià en patrocinar i organitzar tota mena de violències feixístiques de cara a les properes eleccions i hi posa aquest comentari la eloqüència del qual resulta precisament de la mateixa realitat dels fets paradoxals que ens fan presenciar els catalanistes republicans. «Tot això (el que diu «La Publicitat» del president Macià) ens sembla molt bé. Però aleshores quin sentit té que el nom del senyor Macià presideixi la candidatura d'Acció Catalana?»

**El senyor Irla que fa un any i mig gasta automòbil i zòfer fins i tot per anar a passeig, ara fa eleccions amb el mateix automòbil i el mateix zòfer.**

**Es clar que tot se compensarà amb l'augment de les cèdules.**



## L'actitud dels Catòlics

Copiem del simpàtic setmanari «Recull» de Blanes la nova següent que posem a la consideració de tots els catòlics qui es captinguin a l'hora actual de la importància que revesteix la lluita electoral de diumenge vinent:

«Tal vegada es presentaran candidatures —tant de bó no fos així— que, anomenant-se també de dreta, i essent-ho sincerament els candidats, no faran sinó destorbar l'èxit d'aquella que deu guanyar. I puix que només pot guanyar una sola candidatura, únicament la de majors probabilitats de triomf i no cap d'altra, ha de merèixer no solament la confiança del nostre vot, sinó tot el nostre esforç, tota la nostra energia, perquè triomfi. Obrar d'altra manera, ho entenem un camí equivocac i en desacord amb aquells sentiments, els quals moltes vegades diem que ens fan moure exclusivament.

Que ningú, per cap motiu, es desentengui de la lluita, i que ningú deixi d'acudir-hi amb tot l'entusiasme. Les esquerres han ordenat les eleccions d'una forma injusta, amb un cens vell i inservible i sense permetre el vot a les dones catalanes. No volem ésser, nosaltres, col·laboradors de les esquerres que tant de mal han fet a Catalunya. Tot al contrari. Si ens hi posem amb energia, podem rectificar les falles de l'esquerra, passar per damunt de les seves arbitriarietats i assolir el triomf.

El nostre deure únic, en aquest moment, és de formar aquella unió, que ha resultat impossible entre els partits polítics, entorn de l'única candidatura que, probablement, assolirà el triomf.»

En el mateix número insereix la notícia ben significativa i entenedora:

«Reunió política. Dijous passat «Acció Catalanista» va celebrar Reunió General per a fixar la seva posició davant les eleccions de diputats per al Parlament de Catalunya, que se celebraran el dia 20 d'aquest mes.

Fou criteri general —i així va aprovar-se, després d'un viu i àmic debat on intervingueren molts de socis— acudir a les eleccions defensant la candidatura de la Lliga Regionalista, la qual va remarcar-se constituint el punt coincident de la quasi totalitat dels socis, puix que en l'esmentada candidatura s'hi troben els homes que millors garanties ofereixen d'una solvència política, administrativa i catalanista.

Va remarcar-se als senyors socis que votessin íntegra aquesta candidatura, amb perfecta disciplina.

A nosaltres ens plau molt aquesta actitud, i la posem com a exemple a totes aquelles entitats polítiques que a la circumscripció de Girona pensin desviar la seva actuació electoral cap a l'extrema dreta, on no és gens probable l'eficàcia dels seus vots.»

*El senyor Casanovas, cap de l'Esquerra a l'Ajuntament de Barcelona, deu tenir un pobre concepte dels lectors d'«Empordà Federal». En lloc de intentar ferlos-hi veure el que és negre, blanc, el que hauria de fer és acudir a la controvèrsia pública a què els han emplaçat els Vidal Guardiola, Maynés i Bausili, per tal d'escatir la seva «brillant» actuació hisendística dintre d'aquell municipi. Però, cal no tingueu por que hi vagi. Hi faria un paper massa lluit, i ja en té prou amb fer articles per «Empordà Federal».*

## A L'HORA DE VOTAR

Ha passat un any i mig des d'aquells dies apassionants en què fou elegida pel parlament espanyol la més gran minoria catalana que mai cap partit hi havia pogut enviar. El poble ingenu i la gent portada per aquell moviment passional, varen restar satisfets i confiats una volta el desig de que la seva representació l'obtinguessin els candidats d'un esquerrisme que ells creien emparador de tota rectitud i suficiència, es va veure realitzat.

Encara tothom recorda perfectament els cants de victòria que arreu ressonaven pels carrers, en els quals hi anaven estretament junyides les més afalagadores esperances, alhora que semblaven un blasme punyent per als qui, més intuïtius o més cautes, posaven el seu afany en altra gent menys inèdita, prou provada en catalanitat i capacitat per a dur a terme tots els anhels del nostre poble.

Era aleshores, encara, aquell moment en que la multitud entusiasta que havia portat als municipis els seus representants predilectes, i a la Generalitat recobrada hi van entrar els seus representants més volguts, bandejant no massa pulcrament els homes de la Lliga Regionalista, com igualment foren exclosos de la redacció de l'Estatut de Catalunya que, alegrement, confiadament, creia una realitat indiscutible que els seus elegits estaven posseïts d'aquelles condicions indispensables per a dur a terme l'alta i noble comesa de portar la terra catalana pels viarans de la seva reconstrucció plena i enyorada.

Des de llavors, però, ha transcorregut el temps, i els problemes que la realitat ha anat posant al davant d'aquell estol governant han posat a prova quina era i de quina consistència la seva capacitat per a resoldre'ls.

No cal que parlem de com s'ha descapdellat llur actuació al parlament espanyol. No analitzem en quina forma ha estat acomplerta la seva promesa de què l'Estatut hauria de sortir amb la integritat que el plebiscit el poble català. Endinsar-se en això fóra feina llarga, i prou i massa ens ho dirà clarament el temps en fer-ne l'aplicació. Les interferències del poder central, la greu insuficiència de la fórmula relativa a l'ensenyament, la migradesa dels mitjans econòmics obtinguts, que caldrà suplir amb l'aportació supletòria del contribuent català, aniran posant de lleu la barroeria d'aquella promesa.

I encara tot i això fou precisa la imposició del silenci vergonyós a la minoria catalana per tal de salvar l'Estatut del naufragi amb que l'amenaçava la incompetència i l'actuació imprudent de l'Esquerra, com així suava ho declarava Marcel·lí Domingo. Això al parlament espanyol.

Quant a l'actuació de l'Esquerra en les dues corporacions capdals de Catalunya: l'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat, ambdues monopolitzades pels mateixos homes d'aquell partit, posseïts de la més increïble capacitat de treball per agavellar tants de càrrecs, no creiem que sigui necessari esmerçar-hi moltes paraules després dels innombrables comentaris que tota la premsa hi ha dedicat; tota la premsa catalana fent excepció dels periòdics afectes als polítics catastròfics que en dies de passió exaltada el poble enlairà lamentablement.

No creiem que sigui possible superar el desgavell administratiu que l'Esquerra ha portat a cap en el municipi de Barcelona, posat tothora de manifest per l'actuació capacitada dels consellers de la Lliga Regionalista. Es a dir: també podria resultar que encara els estralls fossin més grans a la Generalitat, per quant en aquest organisme hi ha estat portat el màxim rigor en la possible fiscalització, puix que com escau a gent tant democrata i quina missió, segons pròpies i reiterades manifestacions, era la de redreçar corruptes, ha mantingut en un inqualificable hermetisme tota la seva enorme labor «depuradora», per tal d'evitar als ciutadans l'esglai que els produiria saber els perills que havien estat eliminats mercès a la sàvia gestió realitzada. Bé caldrà, tanmateix, que una tasca tant meritòria sigui posada algun dia de manifest, no pas per ells mateixos, certament, puix que són gent excessivament modesta i recatada, sinó pels diputats que la Lliga Regionalista hi enviarà per tal d'orejar aquell ambient administratiu on tant abnegadament i silenciosament l'Esquerra hi ha anat elaborant, a guisa d'alquimista, la transformació brillant de la terra catalana, per bé que encara l'ignorin els diputats no iniciats d'aquell partit, segons ens explicà el senyor Puig Pujades, i amb major motiu encara els simples ciutadans.

Doncs, bé; aquest és l'història brillantíssim dels homes de l'Esquerra, en l'actuació portada a cap, sense deixar d'esmentar la seva afortunada intervenció en el fet de procurar l'anarquia a la pagesia catalana i la fermaça, per tant, que tindria el ciutadà català de que si sortissin elegits continuaria regit en endavant amb la mateixa perfecció que ho ha estat fins ara.

No és estrany, doncs, amb tot el que acabem d'exposar, que la gent d'Acció Catalana, tinguessin tant d'afany en coaligar-s'hi, i que no obstant el refús poc galant obtingut, encara inclueixin el senyor Macià en llur candidatura de Barcelona, i recomanin als seus amics de completar la d'aquesta circumscripció amb noms d'Esquerra Catalana, tota vegada que ha estat tant magnífica l'actuació d'aquesta i profitosa als interessos de Catalunya. D'això si que se n'ha de dir tenir patriotisme i alta visió política.

No ens allarguem més passant revista als partits més extremistes, ni, tampoc, a aqueix conglomerat despitat de gent monàrquica vergonyant camuflada sota la denominació de catòlics.

Enfront de tanta inèpcia i de seguretat de noves malvestats si fossin elegits altra vegada els qui com a programa de govern encara hi afegeixen els «escamots» i la seva actuació antiliberal, feixística, com entre altres gens sospitosos, ho proclamà Noguer i Comet, actuació que és la negació absoluta de les essències assenyades i de llibertat de la terra catalana, hi ha la candidatura que patrocina la Lliga Regionalista.

Això sol és la millor penya de què el sentit de tolerància, de llibertat del nostre poble serà salvaguardat; de què els interessos de «tots» els catalans i dels qui no ho són igualment seran defensats amb afany; de què l'obra admirable per bé que massa desconeguda de la Mancomunitat serà represa; aquella obra concretada en un Institut d'Estudis Catalans, en l'Universitat Industrial, en l'Escola Elemental del Treball, les Biblioteques Populares, la xarxa Telefònica, les carreteres i tantes i tantes altres coses...

Doncs, catalans tots i els qui no en sou, a l'hora de votar reflexioneu. Tu, obrer que desitges millorar, menestral que tens un passament que et perilla, burgès que o inconscientment o per un egoisme menyspreable coquetejes per pur amb l'Esquerra i que així creus «assegurar-te», a l'hora de votar, mediteu on és la capacitat, on és la major garantia de rectitud i bon govern, de germanor entre uns i altres; quin és el partit que més enlairada manté la senyera en la qual hi és inscrita amb lletres de foc la paraula que per Catalunya i per Espanya tot ho enlour: PATRIOTISME.

VICENTS SANS.

## Disciplina i eficàcia

El pròxim resultat electoral d'importància transcendental per Catalunya no constitueix per si sol la única finalitat de la nostra campanya, sinó simplement, una de les etapes vers la reconstrucció de les nostres forces polítiques internes, factor indispensable per la prosperitat dels pobles, ja que únicament així, ofereixen possibilitats de realització els diferents anhels que puguin sentir-se.

La tendència principalment marcada per el Partit Catalanista Republicà (abans Acció Catalana) donant una importància excessiva a la persona posant-la per damunt de la disciplina de partit, és un concepte d'antiga escola, i un dels tòpics més per el mateix partit que avui el recomana.

El valor personal, per molt rellevant que aquest sigui, no és per si sol cap garantia, si no queda subjectat a una determinada actuació futura, harmonitzada amb els demés representants del mateix corrent d'opinió.

Cal reconèixer la importància que té per les forces socialment conservadores, ja dels valors morals, ja dels interessos materials, que els seus representants en el Parlament Català formin un grup harmònic, lligat per vincles indissolubles; una petita discrepància en qualsevulla problema fonamental, debilitaria la resistència i podria fins ésser causa de la filtració de fermentos que corrompessim els principis que avui aferrissadament lluitem per defensar.

La competència personal en la resolució dels problemes qual magnitud és difícil de preveure, resulta quasi impossible de poder jutjar, i, a més, l'estat passional que la proximitat de les eleccions desperta, es presta a falses interpretacions dels dots personals essent solament una garantia d'encert l'acatament a la disciplina indispensable en una organització política.

Els partits polítics que com el nostre porten un programa ben definit són mereixedors de millor confiança que aquells que en llurs darreres actuacions admeten opinions diverses.

I aplicant als partits aquesta demostració de competència que es demana, sols els nostres representants en el Parlament i en l'Ajuntament de Barcelona han deixat sentir aquelles veus que amb tanta d'anyorança avui es demanen.

JOAQUIM BATLLE.

*«En l'ordre estrictament polític, cal no identificar ni confondre de cap manera l'Església amb cap partit, ni fer servir el nom de la Religió per a patrocinar els partits polítics, ni subordinar els interessos catòlics al previ triomf del partit respectiu, baldament fos amb el pretext de semblar aquest el més apte per a la defensa religiosa.»*

(De la «Declaració col·lectiva de l'Episcopat», publicada al Butlletí Eclesiàstic de Tarragona el 30 de desembre de 1931.)

*Volem afirmar una vegada més, després del nostre predecessor (Lleó XIII), que és erroni i perillós, d'infundar, com a principi, el catolicisme a una forma de govern.*  
Pius X.

# Electors! No confonguis les dretes amb els usurpadors d'aquest nom



# MOSAIC ELECTORAL

## Contra el Feixisme

El primer atac contra el «feixisme» de l'Esquerra tenim l'honor d'haver estat donat per un figuerenc, l'ex-diputat de la Generalitat senyor Puig Pujades. Aquest senyor, com tothom recordarà, digné en un article a l'«Empordà Federal» que els procediments dels directius de l'Esquerra a la Generalitat eren inacceptables, que els directors menyspreaven els diputats als quals feien solament servir de «comparses». El senyor Puig Pujades renuncià a continuar figurant al costat d'aquests directius.

Més tard, Jaume Bofill i Mates, en nota oficial, feia semblant retret en ésser disolta la Diputació.

A aquests, han seguit Noguer i Comet, el primer governador republicà de Tarragona; Marcel·lí Domingo, l'exaltat fins als cel·lols pel mateix que ara el denigren, la Secció de Lleida de la Unió Socialista de Catalunya que no ha volgut anar aliada amb l'Esquerra «pels seus procediments antidemocràtics, pels elements indesitjables que formen i pel seu baix caciquisme».

Amadeu Hurtado ha fet també públic el seu concepte de l'Esquerra: «Criteri pueril, parebè de jocs d'infants, mancats d'educació política i que es prenen les coses del poble com un entreteniment fet exprés per a la seva colla».

Cal tenir present que cap partit polític havia tingut un tan gran creixement i amb un tan gran crèdit de confiança obert, com l'Esquerra de Catalunya, avui en plena descomposició, com palesaran les eleccions del dia 20.

**No es pot dir catalanista un partit com l'Esquerra que permet li faci campanya en castellà un diari com «El Autonomista» de Girona.**

### Diu Lerroux

Parlant de les eleccions catalanes el senyor Lerroux ha dit:

«La meua impressió és que és favorable per a nosaltres a Barcelona.

La resta de Catalunya no està per a nosaltres».

Aquestes declaracions del «candillo» han caigut com un gerro d'aigua freda damunt dels «correligionaris» de les comarques gironines que havien començat ja la propaganda.

**Ciudadans: Són escassos els pobles on s'han posat al cobrament les cèdules personals. Ja veuren el que hauren de pagar, després de les eleccions!**

**El que resta de l'Esquerra.**

Avui, parlar de l'Esquerra no és sinó evocar els grans desastres que ella ha proporcionat a Catalunya amb la seva actuació; també les facècies més o menys tortuoses dels seus personatges.

El conglomerat que triomfà en les eleccions del dia 12 d'abril i del 28 de juny de 1931, avui no és sinó un cadàver que es mou per la llei de la inèrcia. Hem presenciat

ja el seu desinflament. Ara presenciarem la seva descomposició.

Tant és que guanyi—que no guanyarà—com que perdi—que perderà!—L'Esquerra és quelcom de mort.

Conflictes plantejats sense consciència; promeses absurdes; eleccions embrutidores; procediments feixístics... tot això i altres coses pitjors és l'Esquerra.

Es l'afer Bloch. Es l'afer escandalós de l'Ajuntament de Barcelona; són les disbaixes alegres de quatre personatges que s'ens han presentat com «polls ressucitats». Es Franco, és Jiménez i Jiménez. És el Jiménez contra Fabra. És Franco contra els diputats catalanistes de tota la vida. És, en una paraula, una manca de vergonya sense precedents.

Recordem haver llegit en un setmanal de esquerra que si guanyessim nosaltres, fóra, per Catalunya una vergonya. Certament, de guanyar nosaltres, seria el retorn de la vergonya a les Corporacions.

La vida efímera del conglomerat d'Esquerra no ens deixarà altre record que aquest. No ha creat res; no ha fet res. Ni ha restablert la unitat espiritual de Catalunya. No ha lograt restablir ni la unitat econòmica de la nostra terra.

Un Parlament que tenia, més o menys ben elegit, ha estat blasmat per els seus mateixos diputats. Solament ha estat reunit mitja dotzena de vegades sense altra objecte que donar espectacles depriments. No s'ha creat res. Solament conflictes; discòrdies i coses pitjors.

Això ha estat l'Esquerra que ara derrotarem.

L'Esquerra que tot Catalunya derrotarà.

**Macià ha dissolt feixísticament un Parlament que PODIA haver assegurat l'Autonomia de Catalunya.**

### L'heroisme d'Acció Catalana

Ja circulen candidatures d'Acció Catalana. N'hi ha per a tots els gustos. Són com un cok-tail molt sucós.

Predominen, no obstant, les que porten 7 noms, els 7 oficials, (com 7 savis de Grècia); i els que a més d'aquests 7, hi ha l'afegit dels senyors Xirau Palau, Irla, Dalmau i Blasi.

Hi ha, certament, pellatges per a tota mena de garrotades.

**¿La terra per qui la treballa? Primer de tot, els càrrecs per qui els exerceixen!**

### Com és rebuda l'Esquerra a l'Empordà

La mala llavor sembrada pels elements de l'Esquerra durant la campanya electoral del 28 de juny, està donant els seus lamentables fruits. L'Esquerra n'és la víctima, puix arreu va essent atropellada pel poble. Ací en va una breu relació:

A Cantallops, al parlar en Casanovas, el miting fou interromput violentment.

A Viure, el miting de l'Esquerra acabà en mig d'un escàndol formidable.

A Port-Bou, el miting se celebrà sense auditori.

A Agullana, l'Esquerra fou acompanyada pels elements de la dictadura (entre ells en Serra Jordà conegut per Solà, i en Janne Pujolà) El miting fou un desastre.

A Terrades, en Xirau fou esbrucat.

A Darnius, Casanovas fou presentat com a coneixedor de l'afer de la venda d'emplens.

A Capmany, en Casanovas va acabar les paraules.

Aquests són, els que sabem. Ara figureu-vos el que ha passat allà d'on encara no en sabem res.

Cal lamentar-ho. Però, qui és el responsable?

**A la Comissaria de Girona hi ha hagut un desfalc. Ningú no sap la importància de la catàstrofe econòmica.**

## Oficines electorals

**FIGUERES**  
Lliga Regionalista de l'Empordà  
Muralla, n.º 15 - Tel. 268

**GIRONA (central)**  
Centre Catalanista de Girona i Comarques  
Cort-Reial, n.º 7 - Tel. 49

**LA BISBAL**  
Carrer Carreras, n.º 15 - Tel. 15

**OLOT**  
Plaça Clara, n.º 4 - Tel. 87

**PUIGCERDÀ**  
Progrés, n.º 10

**SANTA COLOMA DE FARNÉS**  
Major, n.º 42 - Tel. 10

## Secció Oficial

**Acords adoptats a la Sessió de l'Ajuntament del dia 10 de novembre de 1932.**

Els principals acords adoptats, són els següents:

Assabentar-se de la renúncia del Professor de l'Escola municipal de Dibuix Sr. Joan Núñez, presentada amb motiu d'haver estat traslladat a l'Institut de San Sebastián; i aprovar els nomenaments, fets per l'Alcaldia, dels senyors Francesc Pagès i Marían Balg, Professors Interins per a substituir al senyor Núñez, distribuint entre els dos l'haver que corresponia al primer.

Construir el troç de clavaguera del carrer de González de Soto en la part que afluix al carrer de Cervantes, amb imposició de contribucions especials.

Expressar l'agraïment de la Corporació al senyor Dauner, propietari d'un terreny fronter a la Ronda de la Llibertat, per haver ofert la cessió del terreny necessari per a realitzar el pla d'urbanització de la prolongació del carrer del Col·legi. Amb la cessió del terreny cedirà, també, el senyor Dauner, la torra que existeix en el terreny referit.

Exposar al públic el projecte de Pressupost ordinari per a 1933, així com la pròrroga de les Ordenances per a la percepció dels Ingressos municipals amb les mateixes tarifes i normes que regeixen actualment.

**L'Esquerra que ha rebutjat en Casanovas, ens l'encoloma a Girona com una mercaderia avariada.**

## Ajuntament de Figueres

Ha estat format per l'Arquitecte municipal un projecte d'urbanització parcial i aliniacions per a edificar en els terrenys compresos entre la Ronda de la Llibertat, la carretera d'Olot i l'antic camí de Vilafant.

Per a la tramitació de dit projecte conforme l'article 181 de l'Estatut municipal (vigent per llei de 15 de setembre de 1931) i demés preceptes reglamentaris, l'Ajuntament, en sessió del 3 de aquest mes, ha acordat exposar-lo al públic durant el termini de trenta dies hàbils a comptar del següent al de la publicació d'aquest anucl al Butlletí Oficial de la província, per tal que puguin formular-se les reclamacions que es considerin convenientes; advertint-se que no seran admeses les que es presentin després d'acabat el terme esmentat.

Figueres, 8 de novembre de 1932.—L'Alcalde-President, M. PUJOLÀ.

*La dissolució del pobre Parlament de la Generalitat, és un cop de força contra la dignitat de la més alta Corporació dels Catalans.*



## Escola de Catecisme

GRADUADA — GRATUITA  
(Nois de 6 a 14 anys)

CATECISME - HISTÒRIA SAGRADA - LITÚRGIA  
FORMACIÓ RELIGIOSA I MORAL

LECTURA - PROJECCIONS  
REDACCIÓ - RÍTMICA

DIBUIX CANT - GEOGRAFIA  
Excursions - Esports - Teatre - Cinema

Als nous locals de la Catequística.  
Classes de 6 a 7 del vespre.

## Es ven en bones condicions

a Castelló d'Empúries, un establiment de Queviures, fundat a l'any 1885, productes de tocino, vins i grans de tota mena, és ben situat i ben acreditat amb molta clientela. Raó: J. Sánchez, Tocineria, Vilatenim.

— Un foraster pregunta a un figuerenc. ¿On podria comprar gèneres de punt de tota confiança? Caram! Això no sap? Vagi a la fàbrica **Casa Estela**, carrer de Perelada 15; i allà trobarà els millors gèneres de punt per a hivern, amb tota seguretat de quedar ben servit en classe i preu i sinó troba fet el que desitja, li fabricaran a mida.

## Cristall - Porcellana

Serveis taula - Vaixelles. Jocs café, etc.  
Fantasies.  
JOAN YMBERT, Rambla, 31 - 33.

## EN LA FUSTERIA DE

**Josep Ferrer** hi trobareu:  
Portes econòmiques: Sèrie A, des de 15 ptes. una; Sèrie B, des de 20 ptes. una.  
Aparells per a collir olives. Motors de gasolina de 12 H. P. i altres coses.  
Carrer del Rentador, 11 — FIGUERES

Original d'interès

Ciudadà, vota! I vota per tu. Perquè puguis ésser respectat en les teves creences. Defensa't en tot el teu. Les esquerres t'han defraudat.



# L'ESQUERRA ÉS L'ENGANY

## NOTICIES

Després de dos dies vertaderament esplèndids, altra volta les nuvolades tardorals, unides a la brevetat del dia, tornen a portar el deix de tristesa dels passats temporals d'aigua.

**No volgueu caminar per l'Esquerra. Tothom en passar per la seva ma, camina per la dreta.**

● Diumenge va tenir lloc a Barcelona el doble miting, organitzat per la Lliga als amplis locals del Teatre Olympia del Paral·lel i del Bosc de Gràcia. L'èxit aconseguit per la veterana entitat catalanista ha estat definitiu i reconegut fins pels mateixos enemics. En ambdós actes ha parlat l'il·lustre capdill En Francesc Cambó el qual ha estat objecte d'una demostració d'afecte emocionant. El miting de l'Olympia fou presidit pel prestigiós capdavanter de la nostra candidatura En Ramon d'Abadal i el del Bosc pel meritíssim patriu, ex-president del Suprem, En Joan Maluquer i Viladot.

**A Girona, és president del Centre de l'Esquerra, un home que figurava a la U. P.**

● La comissió del Regiment d'Artil·leria Pesada 2, encarregada de reconèixer la Zona d'aquesta província en la qual tingueren efecte les Escoles Pràctiques amb objecte de recollir els projectils que han quedat sense explotar, participa a la Comandància Militar d'aquesta Plaça que no ha pogut complir son comès totalment per ésser molts els veïns dels pobles de la referida Zona que han retirat i amagat els projectils, fins a l'extrem de que un dels grups d'aquests que haurien estat formats per a fer-los explotar va desaparèixer sense que hagin donat resultat les averiguacions efectuades per venir en coneixement de qui les ha retirat. Com sia la manipulació de tals projectils pot donar lloc a accidents, la Comandància Militar declina tota responsabilitat, cas que passin, ja que tant durant la realització dels exercicis com després s'han adoptat totes les precaucions conduents a evitar-los.

● El miting comunista que devia tenir lloc diumenge passat al matí a la Plaça del Gra no fou autoritzat per tractar-se d'un lloc de via pública. Un dels oradors anunciats feu un discurs per explicar la suspensió. Aprofità l'ocasió per despotricar contra tot i contra tothom.

**Catalunya necessita del teu vot. No el llencis inutilment ni el donis als que no el mereixen.**

● La Comissaria delegada de la Generalitat a Girona, ha convocat un concurs per a premiar al millor treball sobre orientacions per a la formació ciutadana en els principis de República i Autonomia.

Es concedirà un premi de 2.000 pessetes i formen el jurat qualificador el senyors Joan Puig i Ferrer, president; Carles Soldevila, Josep Puig Pujades i Laureà Dalmau, Vocals; Jaume Brunet, Secretari.

Els treballs, inèdits, han d'ésser entregats per tot el dia 31 de gener venent i el veredictes es donarà a conèixer el dia 11 de febrer del mateix any 1933, data commemorativa de la proclamació de la primera República.

## Francesc Macià:

Els qui es cobreixen amb el vostre nom que hauria d'haver estat un Símbol i és ara, per culpa vostra, un tapabruts vergonyós, proclamen que demà heu de venir a Figueres a presidir un miting de la fracassada Esquerra de Catalunya.

Encara que no volem creure que se us hagi oblidat la fredor amb que us rebé en vostra primera i única visita oficial, aquest poble figuerenc que té a honor anomenar-se Cap i Casal de l'Empordà, ple de civilitat i cortesia; encara que estem persuadits que NO VINDREU a ofendre aquesta «terra de llibertat i de franquesa» amb la vostra presència representativa del feixisme demagògic que heu entronitzat, per acció i per omissió, a Catalunya, escolteu si us plau.

Havieu pogut ésser el President estimat i respectat de tots els Catalans i heu preferit ésser-ho d'aquest partit de desferres anticatalanistes, ornanzador d'«affaires» Bloch i afectat directament per l'escàndol de la venda d'empleus a Barcelona.

Havieu pogut ésser un element de pacificació en la qual la Catalunya retrobada pogués enlairar-se pel camí del progrés i heu preferit ésser un vulgar agitador que aprofita la revolta per fins baixament electorals.

Havieu pogut imposar la decència en els costums polítics, enlairant les lluites ciutadanes, dignificant el xoc de la diversitat de matissos catalanescs i heu volgut descendir a la categoria d'un baix elector, antidemòcrata, que fa esborrar el nom del figuerenc Noguer i Comet, votat per la unanimitat del seu partit i els imposeu el nom fracassat del primer tinent d'alcalde de Barcelona En Joan Casanovas que no us atreviu a presentar a la capital.

Havieu pogut injectar catalanitat a les masses populars que un jorn enlluernades us votaren i heu preferit fer-vos reu—per sectarisme, per afany antireligiós—de l'elecció dels Franco, Jemènez i Sediles que han actuat, parlat i votat contra Catalunya.

Havieu pogut rodejar-vos d'homes prestigiosos que ennoblíssin la causa catalana davant de les Corts d'Espanya i heu preferit ésser el capdavanter dels ineptes que l'Azaña es veié obligat a fer callar en el Parlament per tal de salvar la migradesa d'Estatut que ens han reconegut els vostres amics entranyables.

Francesc Macià: Heu fet un mal immens a Catalunya. Prou clar vos ho dirà el poble el dia 20. Prou clar vos ho digué Figueres i amb ella l'Empordà. Heu malversat el prestigi del vostre nom simbòlic. No hi ha record a la Història d'una devallada tan ràpida i vergonyosa.

El poble, el vertader poble, no pot votar els homes que li imposeu feixísticament. El poble cercarà els noms que més s'adiuen a la seva idealitat de concòrdia, de pau, de treball, de progrés i de prosperitat.

Francesc Macià: Podieu ésser l'home símbol de la Catalunya triomfant i la vostra obcecació i migradesa d'ànima us ha fet la mostra del que pot la justícia del poble.

Diumenge venent ho veureu.

● El dilluns entre sis i set del vespre davant la ferreteria Suñer, es va perdre un rellotge d'or marca «Longines», junt amb la corresponent cadena, el qual el trobi i vulgui tornar-lo, se'l gratificarà.

## Ymbert, Sastre

Trajos de llana, fil, vellut i blau de mecànic. Especialitat en equips de quota. Preus econòmics. Carrer de la Rutlla, núm. 3, Figueres.

● Predica al temple del Sagrat Cor de Girona el tradicional novenari de l'Apostolat de l'Oració el nostre estimat compatriu i bon amic Dr. Agustí Burgas.

● A Madrid estan pendents del resultat de les eleccions a Catalunya. Hom assegura que aquesta serà l'ocasió per al Govern Azaña de prescindir del llast socialista i frenar en les mesures demagògiques i sectàries que tenen irritada a una gran part de l'opinió espanyola. Hem de desitjar que així sigui pel bé de tots, començant per la utilitat de la República.

## = Xampany Gelamà

Caves a Vilajuiga. Exquisit gust. Proveu-lo i us en convencereu.

● Demà divendres tindrà lloc a Girona el gran miting de propaganda de la Candidatura de Pacificació Social, anunciat per dissabte passat i que la pluja torrencial d'aquells dies obligà a ajornar.

**A la candidatura de l'Esquerra, hi ha republicans de la Monarquia.**

● Entre les mestres cursillistes aprovades recentment han obtingut els dos primers llocs les figuerenques senyorettes Anticó i Dolors Malé, neboda la primera del nostre amic mossèn Salvador Anticó i filla la segona del nostre preat encarregat En Manuel. També ha estat aprovada la senyoreta Mercè Cervera, filla del nostre amic el professor de violí N'Agustí.

Entre els mestres cursillistes, aprovats amb excel·lent qualificació, figura mossèn Josep Dorca, director de l'Escola Parroquial suara inaugurada al Patronat de la Catequística.

A tots els nomenats i a llurs famílies, la nostra felicitació més sincera i coral.



● Ens diuen de Perelada el gran èxit assolit per l'Elenc d'Aficionats del Patronat en la visita que féu a la veïna vila amb motiu de la Festa Major. Representà en forma impecable el drama «Marcel» i la sarsuela «Los reclutas». Els aplaudiments sovintejaren amb tanta intensitat que demostraren abastament la satisfacció dels pereladencs per la labor artística immillorable dels nostres aficionats.

**Voteu INTEGRA la nostra candidatura!**

**No esborreu noms!**

**No voteu persones!**

**Voteu la nostra organització!**

● Cada dia que passa s'accentua més la seguretat de la victòria que espera diumenge venent a la candidatura patriòtica que arreu de Catalunya patrocina la Lliga Regionalista. Totes les impressions són de que a Barcelona tindrà una victòria esclatant que li donarà la majoria. L'Esquerra cada dia està més convençuda del refús que l'opinió donarà als seus procediments feixístics, demagògics i immorals.

● Com estimul dels infants que concorren a les classes de Catecisme demà tindrà lloc al Patronat una vetllada en la qual serà passada la formosa cinta en dos jornades «José de Canaan» de interessant argument bíblic. A aquesta sessió han estat convidats els nois i noies que assisteixen al catecisme dominical. Sembla que aquestes vetllades continuaran cada dijous, amb motiu d'ésser organitzat el catecisme suplementari per tal de suplir l'ensenyament religiós han deixat de les escoles oficials.

Diumenge actuarà per primera vegada l'Elenc Jovençà del Patronat interpretant les interessants obres «Els dos camins» i «Un embolic de pretendents».